

Projekt

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ JELENIEJ GÓRY**

z dnia ..... 2022 r.

w sprawie nadania drodze wewnętrznej nazwy ulicy - dr. Jerzego Timmlera

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2021r. poz. 1372 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

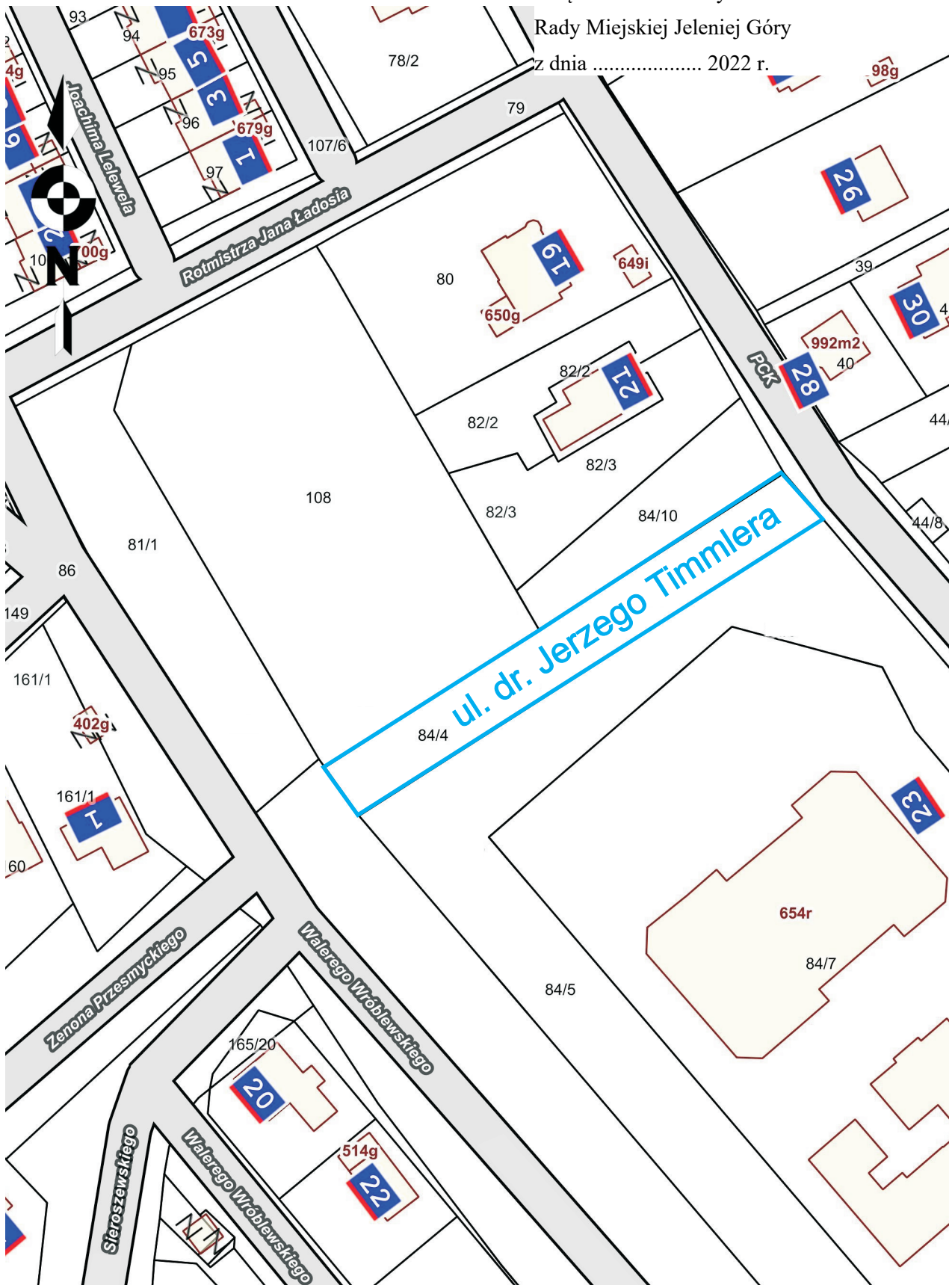
§ 1. 1. Nadaje się nazwę ulicy - dr. Jerzego Timmlera, drodze wewnętrznej położonej w granicach działki ewidencyjnej w obrębie 0007 - Cieplice VII, AM 3, działka numer 84/4, stanowiącej własność Gminy Jelenia Góra.

2. Przebieg ulicy przedstawia mapa stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Jeleniej Góry.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

L.p.	Zakres kompetencji	Uwagi/Opinia	Data i podpis
1.	Przygotował – Ksenia Mazurek-Ligęza		1.02.2022r. Ksenia Mazurek-Ligęza
2.	Przeгляд - Naczelnik lub osoba upoważniona		
3.	Przeгляд - Dyrektor Departamentu lub osoba upoważniona		
4.	Opinia - Radca Prawny		
5.	Przeгляд - Sekretarz Miasta lub osoba upoważniona		
6.	Przeгляд/Opinia - Skarbnik Miasta lub osoba upoważniona		

Uzasadnienie

Ulica, dla której nie nadano dotychczas nazwy stanowi drogę wewnętrzną pomiędzy ul. PCK oraz ul. Walerego Wróblewskiego.

Propozycja nadania nazwy ul. Jerzego Timmlera, została pozytywnie zaopiniowana podczas posiedzenia Komisji Statutowo – Organizacyjnej i Spraw Społecznych Rady Miejskiej Jeleniej Góry, na którym omawiane były wyniki konsultacji społecznych w sprawie nazw nowych ulic w Jeleniej Górze, przeprowadzonych w dniach 22-29 listopada 2020r.

Jerzy Timmler - pracownik akademii medycznej w Poznaniu, wieloletni dyrektor sanatorium w Cieplicach Śląskich, twórca i ordynator oddziału dziecięcego w tym sanatorium, wielki przyjaciel i opiekun dzieci.

Urodził się w Poznaniu 8 stycznia 1926 r.

W okresie okupacji pracował jako sprzedawca, był też robotnikiem w fabryce Telefunken w Poznaniu. W 1947 r. zdał maturę i rozpoczął studia medyczne, które ukończył w 1952 r. Jako lekarz pracował w szpitalach – w Gostyniu i Gnieźnie. W 1954r. już jako dorosły człowiek, zachorował na chorobę Heinego-Mediny (1954). Był to rzadki przypadek w medycynie, bowiem ta choroba, znana też pod nazwą „paraliż dziecięcy”, dotykała głównie dzieci, omijając ludzi dorosłych. Zetknięcie się z tą chorobą i jej konsekwencjami w postaci niepełnosprawności zrodziło lekarską pasję niesienia pomocy dzieciom w trakcie rehabilitacji. Postanowił walczyć z tą chorobą i jej skutkami. Doktor Jerzy Timmler pracował w uzdrowiskach w Łądku, w szpitalu w Poznaniu, cały czas kształcąc się pod kierunkiem prof. Wiktora Degi, jednego z najwybitniejszych znawców ortopedii i rehabilitacji.

1 grudnia 1958 r. został naczelnym lekarzem Uzdrowiska Cieplice, od 1 maja 1973 r. zastępcą dyrektora Uzdrowiska Cieplice. Zamieszkał przy ulicy Cieplickiej 7. Odnosił sukcesy w dziedzinie rehabilitacji dzieci po chorobie Heinego-Mediny. Podczas XXII Międzynarodowego Zjazdu Lekarzy w 1965 r. w karlovyh Varach referat Jerzego Timmlera na temat rehabilitacji narządów ruchu w warunkach uzdrowiska Cieplice, zyskał aplauz i wielkie uznanie obecnych tam 500 lekarzy z 16 krajów. Ze względu na swoje zainteresowania medyczne i wyjątkowe umiejętności w leczeniu dzieci od 1 lutego 1975 r. został ordynatorem oddziału dziecięcego w szpitalu uzdrowiskowym nr 1, chociaż faktycznie prowadził ten oddział już od 1960 r., od momentu jego utworzenia. Przeszedł do legendy Uzdrowiska Cieplice jako lekarz i opiekun dzieci, choć posiadał także wysokie stopnie specjalizacji z ortopedii, chirurgii urazowej, rehabilitacji ortopedycznej. Jego osobisty status i autorytet wykraczał daleko poza granice wynikające z wysokiego stanowiska w administracji medycznej. W styczniu 1980 r. uległ wypadkowi, po którym musiał zrezygnować z części swoich rozlicznych zajęć, zachowując jednak funkcję naczelnego lekarza Uzdrowiska Cieplice.

Laureat wielu odznaczeń w tym Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski w 1969r., ale najbardziej szczylił się Międzynarodowym Orderem Uśmiechu, nadanym mu przez kapitułę dziecięcą w 1977 r.

Zmarł 4 maja 2005 r.